

Det allra egendomligaste är emellertid att drottningen allt efter behag kan i det givna ögonblicket släppa ut ett par sädesdjur ur den nämnda reservoaren, eller också kvarhålla dem där, med andra ord befrukta äggen eller låta dem förbli obefruktade. De befruktade äggen lägger drottningen på bestämda ställen i kupan, där de sedermera utvecklas till arbetsbin, de obefruktade äggen placeras också för sig, och ur dessa utvecklas sedan drönarne. I detta fall är det alltså samma slags ägg, som allt efter omständigheterna befruktas eller förbli obefruktade och i det senare fallet genom ren och obefräckt jungfrufödelse ge upphov till drönarne.

Nästan ännu egendomligare gestaltar sig fortplantningen hos de små kräftdjur, som kallas vattenloppor. Dessa leva i grunda vattensamlingar, dammar, diken och träsk, som om sommaren ofta alldeles torka ut och om vintern bottenfrysa; de skulle därför knappast kunna existera, om de ej hade förmågan att vid sådana tillfällen frambringa hårdskaliga ägg, som kunna motstå såväl torka som köld. På våren utvecklas ur dessa vinterägg idel *honor*, som fortplanta sig uteslutande genom jungfrufödelse, d. v. s. genom obefruktade ägg, och detta fortsättes under flera generationer, så att det på kort tid uppstår en otrolig myckenhet av dessa vattenloppor, som för övrigt utgöra huvudnäringen för många fiskar. Längre fram mot hösten bildas även hanliga individer, som på vanligt sätt ingå förbindelser med de dittills jungfruliga mödrarna,